

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Co/18/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412221782
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4412221782.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 03.12.2013, č. k. 13C/796/2012-71, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e .

Odporcovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 3 odsek 1 písmeno d/, odsek 2, § 4 odsek 1 písmeno a/ bod 1., § 9 odsek 1, odsek 2, § 15 odsek 1, § 16 odsek 1, § 17 odsek 1, odsek 2, odsek 5 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ako i ustanovenia § 44 odsek 1, odsek 2 a § 45 odsek 1, odsek 2 zákona č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplataenia majetkovej škody v troch veciach vo výške 125 eur (v každej) a nemajetkovej ujmy vo výške 330 eur, 330 eur a 715 eur, pretože exekučný súd o žiadosti na vydanie poverenia rozhodol v prvej veci po viac ako 6 mesiacoch, v druhej veci po viac ako 6 mesiacoch a v tretej veci po viac ako 13 mesiacoch a to rozhodnutím o udelení poverenia. Súd spojil na spoločné konanie veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/796/2012, sp. zn. 13C/855/2012 a sp. zn. 13C/857/2012 a vedie ich pod sp. zn. 13C/796/2012. Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 14Er/1265/2008 mal preukázané, že v tomto exekučnom konaní žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručil súdny exekútor na súd 01.12.2008 a dňa 16.01.2009 exekučný súd vydal poverenie pre súdneho exekútora. Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 10Er/1198/2008 mal preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručil súdny exekútor na súd dňa 11.11.2008 a dňa 18.12.2008 exekučný súd vydal poverenie pre súdneho exekútora. Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 5Er/1295/2009 mal preukázané, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručil súdny exekútor na súd dňa 23.11.2009. Exekučný súd vyzval prípisom z 19.04.2010 oprávneného na zaslanie zmluvy, ktorú výzvu urgoval dňa 19.08.2010. Oprávnený na výzvu reagoval dňa 10.09.2010 a exekučný súd dňa 28.09.2010 vydal poverenie pre súdneho exekútora.

Uviedol, že návrhy navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy nepovažoval za predčasné z dôvodu, že do rozhodnutia súdu vo veci uplynula šesťmesačná lehota od prijatia žiadostí navrhovateľa o predbežné prerokovanie.

Navrhovateľ sa náhrady škody domáhal podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré škody mali vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu.

Predpokladmi vzniku zodpovednosti štátu je existencia nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, pričom všetky tieto predpoklady musia byť splnené súčasne. Z vykonaného dokazovania mal však preukázané, že v danom prípade navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno preukázania ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu vydaním poverenia s omeškaním viac ako 6 mesiacov v dvoch veciach, resp. viac ako 13 mesiacov v poslednej veci.

Poukázal na ustanovenie § 41 odsek 2 písmeno d/ Exekučného poriadku v čase doručenia návrhov na vydanie poverení exekučnému súdu bolo možné vydať poverenie na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Ďalej uviedol, že od účinnosti zákona č. 144/2010 Z. z. od 01.06.2010 neexistovala žiadna zákonná lehota na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi na základe exekučného titulu - rozhodnutia rozhodcovského súdu. Z tohto dôvodu preto navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno tvrdenia o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu vo veci sp. zn. 5Er/1295/2009, keď v konaní nepreukázal, že k vydaniu poverenia na základe rozhodcovského rozsudku, došlo až po uplynutí zákonom (ne)určenej lehoty. Vydanie poverenia vo veci sp. zn. 10Er/1198/2008 zodpovedá obvyklej rozhodovacej praxi exekučných súdov z roku 2008, preto vydanie poverenia s odstupom 22 dní nemohlo navrhovateľovi spôsobiť žiadnu škodu. Vydaniu poverenia vo veci sp. zn. 14Er/1265/2008 predchádzalo vydanie uznesenia o čiastočnom zamietnutí žiadosti súdneho exekútora.

Mal za to, že navrhovateľ ani v jednej z uvedených exekučných vecí nepreukázal existenciu žiadnej svojej urgencie exekučného súdu, ale ani solventnosť jeho dlžníkov - povinných v dobe od doručenia žiadosti súdneho exekútora exekučnému súdu do vydania poverení. Navrhovateľ nepreukázal ani vznik skutočnej škody zmenšením svojho majetku o tvrdených ale nepreukázaných 125 eur v každej zo spojených vecí a nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti medzi tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a prípadným zmenšením jeho majetku.

Uviedol tiež, že prípadný nesprávny úradný postup exekučného súdu bez ďalšieho nemá za následok vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Navrhovateľ nepreukázal nielen tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu, ale ani tvrdené následky, keď nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ako objektívne zistiteľného stavu, ktorého existencia musí byť preukázaná nad všetky pochybnosti a ani jej závažnosť a okolnosti vzniku tvrdenej ujmy a tak neunesol dôkazné bremeno ani o tejto časti návrhu.

Dospel preto k záveru, že s poukazom na absenciu tvrdeného nesprávneho úradného postupu, ako nevyhnutného predpokladu zodpovednosti štátu, navrhovateľovi nevznikol ani nárok na náhradu škody a ani nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. I z tohto dôvodu nepovažoval za hospodárne vykonať vo veci dôkaz oboznámením sa s obsahom a rozsahom žiadostí navrhovateľa o predbežné prerokovanie návrhu.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 odsek 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tak, že odporcovi, ktorý bol v konaní v celom rozsahu úspešný, náhradu trov konania nepriznal, pretože si žiadne nevyčísľil a ani mu žiadne nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa ním jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvého stupňa svojím postupom odňal možnosť účastníkovi konania konať pred súdom, nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V odôvodnení odvolania namietal skutočnosť, že súd rozhodol v merite veci na základe „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 odsek 2 zákona č. 514/2003 Z. z.. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo došlo k založeniu zodpovednosti právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného postupu, ktorý má za dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia. Súd bol jednoznačne pri svojom rozhodovaní viazaný ustanovením § 9 odsek 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom pred prijatím zákona č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom ustanovenia § 9 odsek 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., súd svojím rozhodnutím de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Tvrdil, že súd nemôže založiť odôvodnenie o zániku nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom na nedôveryhodnosti údajov. Namietal, že nemal k dispozícii súdny spis

exekučného súdu, a tak mohol niektoré skutočnosti len usudzovať a to podľa sekundárnych prejavov, ktoré mal v realite. Uviedol, že súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Zákonodarca v danom prípade vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty, exekučný súd však ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie, a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Právna istota ohľadom riadneho výkonu exekúcie totiž nemohla byť odstránená rozhodnutím rozhodcovského súdu ale len súdu exekučného. Namietal, že súd mu zamietnutím znaleckého dokazovania znemožnil objektívnym spôsobom preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku a na zamietnutie znaleckého dokazovania nemal súd žiadne udržateľné dôvody, a preto založil svoje rozhodnutie na nedostatočne zistenom skutkovom stave. Ďalej poukázal na to, že súdu neprísluší polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami a je jeho povinnosťou aplikovať platné právo, a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Navyše súd svojimi úvahami úplne neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorý uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vznikajú aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú „mimosúdne“ faktory, ako napr. rozsah nevybavenej súdnej agendy. Taktiež Dohovor zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovel požiadavkám článku 6 ods. 1, zahrňujúc aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote. Keďže súd, ale ani samotný štát neprijal žiadne opatrenia na riešenie vzniknutej kritickej situácie, nedostatok takýchto opatrení nemôže byť dávany za vinu navrhovateľovi a to v takej forme, že on nepresadzoval vydanie poverenia zákonnými možnosťami. Uviedol že nechápe, aký môže mať na výsledok konania dopad skutočnosť, že súd vyjadril svoje presvedčenie o rozpore exekučného titulu so zákonom a išlo o prejav nesústredenej činnosti súdu, kedy súd vyhodnocoval aj také skutočnosti, ktoré s predmetom konania nesúviseli. Záverom vyjadril nesúhlas s tým, ako súd vyhodnotil vznesenú námietku premlčania, uviedol dôvody, prečo k premlčaniu práva nedošlo a poznamenal, že v tomto prípade mal byť aplikovaný všeobecný právny predpis a to ustanovenie § 102 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov z dôvodu, že aj pri nesprávnom úradnom postupe zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zakladá podmienku uplatniť právo na náhradu škody voči zodpovednej osobe, a to formou písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (čo navrhovateľ aj učinil) a premlčacia lehota potom bude plynúť až počnúc dňom uplatnenia tohto práva voči zodpovednému orgánu.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 odsek 1 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa (§ 212 odsek 1 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konania, ktoré mu predchádzali. Odvolanie navrhovateľa prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 odsek 2 OSP s verejným vyhlásením rozhodnutia, pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 156 odsek 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 219 odsek 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 odsek 2 OSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S poukazom na ustanovenie § 212 odsek 1 OSP, pri posudzovaní predmetnej veci sa odvolací súd zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal napadnutému rozhodnutiu.

Predmetom tohto konania je:

1/ návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáha zaplatenia sumy 125 eur z titulu majetkovej škody a sumy 330 eur z titulu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vzniknutých mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Zámky v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 14Er/1265/2008. Nesprávny úradný postup navrhovateľ vzhliadol v nevydaní rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, v prieťahoch v konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože k

rozhodnutiu o vydaní poverenia došlo až po uplynutí zákonom stanovenej doby, s omeškaním viac ako 6 mesiacov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, keď exekučný súd vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, čím vytvoril stav zakladajúci reálnu vymožitelnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej.

Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Z obsahu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 14Er/1265/2008 vyplýva, že exekučnému súdu bola dňa 01.12.2008 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnej K. J., o vymoženie 246,03 eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 04.08.2008, sp. zn. SR 07277/08. Exekučný súd uznesením zo dňa 15.01.2009, č. k.

14Er/1265/2008-7, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia v časti o zaplatenie trov právneho zastúpenia a dňa 16.01.2009 vydal pod číslom 5404031253* poverenie a súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého poveril vykonaním predmetnej exekúcie. Uznesením zo dňa 27.04.2010, č. k. 14Er/1265/2010-16, exekučné konanie v časti o zaplatenie trov právneho zastúpenia oprávneného v exekúcii, zastavil.

Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty s časovým oneskorením viac ako 6 mesiacov, ktoré je potrebné s ohľadom na právnú zložitnosť veci a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prietahy v konaní.

Podľa § 44 odsek 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.06.2010 (v čase začatia exekučného konania), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že na vydanie poverenia sa 15 dňová lehota od doručenia žiadosti exekútora vzťahovala, zo strany exekučného súdu nedošlo k vydaniu rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, pretože po doručení žiadosti o udelenie poverenia (01.12.2008), po náležitom preskúmaní vo veci rozhodol (16.01.2009). I keď exekučný súd rozhodol až po 45 dňoch (nie po viac ako 6 mesiacoch, ako uvádzal navrhovateľ), toto samotné zistenie, že k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom došlo po uplynutí zákonnej lehoty, ešte samo o sebe nezakladá zodpovednosť štátu podľa zák. č. 514/2003 Z.z..

2/ návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáha zaplatenia sumy 125 eur z titulu majetkovej škody a sumy 330 eur z titulu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vzniknutých mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Zámky v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 10Er/1198/2008. Nesprávny úradný postup navrhovateľ vzhliadol v nevydaní rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, v prietahoch v konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože k rozhodnutiu o vydaní poverenia došlo až po uplynutí zákonom stanovenej doby, s omeškaním viac ako 6 mesiacov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, keď exekučný súd vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, čím vytvoril stav zakladajúci reálnu vymožitelnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej.

Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Z obsahu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 10Er/1198/2008 vyplýva, že exekučnému súdu bola dňa 11.11.2008 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnej R. B., o vymoženie 661,22 eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu

zo dňa 04.08.2008, sp. zn. SR 07367/08. Exekučný súd vydal dňa 18.12.2008, č. k. 10Er/1198/2008-8, pod číslom 5404035518 poverenie a súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého poveril vykonaním predmetnej exekúcie.

Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty s časovým oneskorením viac ako 6 mesiacov, ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť vecí a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prietiahy v konaní.

Podľa § 44 odsek 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.06.2010 (v čase začatia exekučného konania), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že na vydanie poverenia sa 15 dňová lehota od doručenia žiadosti exekútora vzťahovala, zo strany exekučného súdu nedošlo k vydaniu rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, pretože po doručení žiadosti o udelenie poverenia (11.11.2008), po náležitom preskúmaní vo veci rozhodol (18.12.2008). I keď exekučný súd rozhodol až po 37 dňoch (nie po viac ako 6 mesiacoch, ako uvádzal navrhovateľ), toto samotné zistenie, že k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom došlo po uplynutí zákonnej lehoty, ešte samo o sebe nezakladá zodpovednosť štátu podľa zák. č. 514/2003 Z.z..

3/ návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáha zaplatenia sumy 125 eur z titulu majetkovej škody a sumy 715 eur z titulu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vzniknutých mu v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Zámky v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 5Er/1295/2009. Nesprávny úradný postup navrhovateľ vzhliadol v nevydaní rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, v prietahoch v konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pretože k rozhodnutiu o vydaní poverenia došlo až po uplynutí zákonom stanovenej doby, s omeškaním viac ako 13 mesiacov a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, keď exekučný súd vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, čím vytvoril stav zakladajúci reálnu vymožitelnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej.

Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Z obsahu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 5Er/1295/2009 vyplýva, že exekučnému súdu bola dňa 23.11.2009 doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na návrh oprávneného Pohotovosť, s.r.o., proti povinnému C. E., o vymoženie 809,92 eur s príslušenstvom, na základe exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 03.06.2009, sp. zn. SR 03930/09. Exekučný súd vyzval dňa 30.11.2009 oprávneného na zaslanie zmluvy uzatvorenej s povinným, výzvu urgovoal dňa 03.08.2010 a oprávnený na výzvu reagoval 10.09.2010. Následne dňa 28.09.2010, č. k. 5Er/1295/2009-13, vydal pod číslom 5404051594* poverenie a súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého poveril vykonaním predmetnej exekúcie.

Podľa navrhovateľa takýto postup exekučného súdu vykazuje znaky nesprávneho úradného postupu, keď k rozhodnutiu exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora došlo až po uplynutí zákonnej 15 dňovej lehoty s časovým oneskorením viac ako 13 mesiacov, ktoré je potrebné s ohľadom na právnu zložitosť vecí a potrebu spolupráce s účastníkmi konania hodnotiť ako prietiahy v konaní.

Podľa § 44 odsek 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 01.06.2010 (v čase začatia exekučného konania), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Odvolačný súd poukazuje na skutočnosť, že z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že na vydanie poverenia sa 15 dňová lehota od doručenia žiadosti exekútora vzťahovala, zo strany exekučného súdu nedošlo k vydaniu rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, pretože po doručení žiadosti o udelenie poverenia (23.11.2009), po výzve oprávnenému (30.11.2009 a 19.04.2010) a náležitom preskúmaní, vo veci rozhodol (28.09.2010). I keď exekučný súd rozhodol až po 10 mesiacoch a 5 dňoch (nie po viac ako 13 mesiacoch, ako uvádzal navrhovateľ), toto samotné zistenie, že k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom došlo po uplynutí zákonnej lehoty, ešte samo o sebe nezakladá zodpovednosť štátu podľa zák. č. 514/2003 Z.z..

Správne preto súd prvého stupňa zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správny právny záver, t. j. po preskúmaní podmienok potrebných k vzniku zodpovednosti štátu za škodu, nezistil naplnenie ani jednej z nich.

K námietkam navrhovateľa, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom odvolací súd udáva, že po preskúmaní veci a konania, ktoré mu predchádzalo, takúto vadu konania podľa § 221 odsek 1 písmeno f) OSP nezistil. V predmetnej veci sa navrhovateľ a ani jeho právny zástupca pojednávania (03.12.2013) nezúčastnili, svoju neúčast' právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil (29.11.2013), pričom však predvolanie mu bolo doručené v dostatočnom časovom predstihu (31.10.2013). K ďalším námietkam navrhovateľa, že rozhodnutie nebolo vydané v zákonom stanovenej lehote odvolací súd poukazuje už na vyššie uvedené zistené skutočnosti súdom prvého stupňa, z ktorých jednoznačne vyplýva skutočnosť, že exekučný súd rozhodol o udelení poverenia v lehote 45 dní - v prvej exekučnej veci, 37 dní - v druhej exekučnej veci a 10 mesiacov a 5 dní - v tretej exekučnej veci, pričom odvolací súd konštatuje, že i keď k rozhodnutiu nedošlo v zákonnej lehote, k stavu právnej neistoty namietaného navrhovateľom nemohlo dôjsť. Taktiež i ďalšie skutočnosti, namietané navrhovateľom v jeho odvolaní sú bez právneho významu a preskúmaného rozhodnutia sa vôbec netýkajú.. Čo sa týka námietok navrhovateľa k aplikácii právnej úpravy § 9 odsek 2 zákona č. 514/2003 Z. z. odvolací súd udáva, že v tomto prípade nemôže ísť o nesprávnosť rozhodnutia, keďže súd prvého stupňa aplikoval vo svojom rozhodnutí právny predpis v správnom znení účinnom do 01.01.2013.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, preto ako vecne správny, podľa § 219 odsek 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 odsek 1 v spojení s § 142 odsek 1 a § 151 odsek 1 veta prvá OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže odporca návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nepodal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.